

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozef Štefanka a členiek JUDr. Anny Petruľákovvej a JUDr. Ivany Izakovičovej, v právnej veci žalobcu: **Mesto L.**, zast. Ing. M. V., primátor mesta, N., L., IČO: X., DIČ: X., zast. Mgr. A. M., P., L. proti žalovanej: **Ing. D. P.**, správca konkurznej podstaty, H., K. úpadcu L. W. L., s. r. o., L., P., L., IČO: X., zast. JUDr. I. S., advokátka, H., K., **o určenie prihlásenej pohľadávky vo výške 117 514,44 eur (3 540 240,-- Sk)**, na dovolanie žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27. januára 2011 č. k. 12 Cbi/2/2009-146, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27. januára 2011 č. k. 12 Cbi/2/2009-146 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom určil, že pohľadávka Mesta L. proti podstate, prihlásená do konkurzného konania L. W. L., s. r. o., L., vo výške 117 514,44 eur (3 540 240,-- Sk), je po práve pohľadávkou proti podstate. Náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia návrhom na začatie konania, upresnenom po začatí konania, sa žalobca domáhal, aby súd určil, že pohľadávka Mesta L. proti podstate,

prihlásená

do konkurzného konania L. W., s. r. o., L., vo výške 117 514,44 eur (3 540 240,-- Sk), je po práve pohľadávkou proti podstate.

Uplatnená pohľadávka spočíva z dane z nehnuteľnosti, ktorú žalobca vyúčtoval úpadcovi za roky 2001 až 2005 a túto pohľadávku si Mesto L. prihlásilo ako pohľadávku proti podstate listom zo dňa 24. 02. 2006 voči správcovi konkurznej podstaty Mgr. A. F. s odôvodnením, že rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, a to tak, že prevedené nehnuteľností patria do konkurznej podstaty úpadcu.

Správkyňa konkurznej podstaty namietala, že v období, za ktoré si žalobca vyúčtoval a v konkurze uplatnil daň z nehnuteľností, nebol ako vlastník zapísaný v katastri nehnuteľností úpadca, z čoho vyplýva, že žalobca vyúčtoval daň nesprávne subjektu. Namietala tiež nepreukázateľnosť výpočtu dane z nehnuteľnosti.

Súd uzavrel, že sa jedná o pohľadávku proti podstate, preto žalobe vyhovel. Vychádzal pritom z ust. § 31 ods. 3 ZKV, zo skutočností, že konkurz na úpadcu bol vyhlásený dňa 19. 07. 1999 a že žalobca ako správca dane si právoplatnými platobnými výmery po vyhlásení konkurzu uplatnil voči žalovanej pohľadávke vo výške 117 514,44 eur (3 540 240,-- Sk).

Proti tomuto rozsudku sa odvolala žalovaná a navrhla ho zmeniť tak, že odvolací súd žalobu zamietne.

Namieta, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Podľa nej zo znaleckého posudku, ktorý si nechala po nástupe do funkcie správcu konkurznej podstaty vypracovať, žalobca vyúčtoval úpadcovi daň z nehnuteľností, ktorú si následne uplatnil v konkurznom konaní, v rozpore s ust. § 2 zák. č. 317/1992 Zb. a § 5 zák. č. 582/2004 Z. z., pretože nebol v tom čase zapísaný ako vlastník pozemku v katastri nehnuteľností. Spochybnila tiež výšku uplatnenej pohľadávky.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť.

Poukazuje na skutočnosť, že v konaní preukázal doručenie platobných výmerov správcovi, ktorý proti nim nepodal opravný prostriedok v zákonnej lehote a stali sa tak vykonateľnými rozhodnutiami.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že nie je dôvodné.

Keďže sa odvolací súd stotožnil nielen s výrokom napadnutého rozsudku, ale aj s jeho odôvodnením, v súlade s ust. § 219 ods. 2 O. s. p. na zdôraznenie jeho správnosti reaguje na základnú námietku odvolateľky a to, že súd prvého stupňa nezohľadnil závery znaleckého posudku, ktorý si dala vypracovať po svojom nástupe do funkcie správcu konkurznej podstaty.

Podľa mienky odvolacieho súdu súd prvého stupňa síce stručne, ale vzhľadom na účastníkov konania zrozumiteľne a presvedčivo odôvodnil rozsudok, keď uviedol, že právoplatnými platobnými výmermi po vyhlásení konkurzu si žalobca ako správca dane uplatnil voči žalovanému pohľadávku vo výške 117 517,44 eur (3 540 240,-- Sk). Z tohto vyjadrenia jednoznačne vyplýva, a preukazuje to aj obsah spisu, že išlo o platobné výmery, vydané po vyhlásení konkurzu, boli doručené v tomto čase zodpovedajúcemu ustanovenému správcovi konkurznej podstaty (napr. čl. 31 JUDr. S. 18. 03. 2004). Zo spisu je tiež zrejmé, že v tom čase ustanovený správca konkurznej podstaty Mgr. F. nereagoval na výzvy žalobcu ako správcu dane na podanie priznania k dani z nehnuteľností (čl. 48). Táto výzva zo dňa 16. 01. 2006 obsahuje aj oznam, že správca dane je v prípade nepredloženia daňového priznania oprávnený zistiť základ dane a daň určiť podľa pomôcok, ktorá má k dispozícii, alebo ktoré si sám zaobstará aj bez jeho súčinnosti. Podľa názoru odvolacieho súdu odborne spôsobilý správca konkurznej podstaty vedel a ak nie, tak mal vedieť, že z nehnuteľností treba platiť dane a ako zodpovedne vykonávajúci funkciu, do ktorej bol ustanovený, mal konať vo veci ich priznania a platenia iniciatívne. Správca platobné výmery prevzal, nepodal opravný prostriedok, teda platobný rozkaz ignoroval, ani nezaplátil.

Na tomto úsudku odvolacieho súdu nič nemení znalecký posudok, na ktorý sa odvolala žalovaná v prvostupňovom konaní, poukazuje naň aj v odôvodnení odvolania, a opiera oň svoj názor, že žalobca nebol oprávnený uplatnenú daň vymerať. Tento znalecký posudok nemá v rozhodovanej veci vypovedajúcu hodnotu. Nezohľadňuje totiž povinnosť správcu konkurznej podstaty, čo o nehnuteľnostiach, patriacich do podstaty, ku ktorým patrí aj platenie dane z nehnuteľností, čo vyplýva aj z ust. § 31 ods. 1 písm. f/ v spojení s ust. § 31 ods. 6 písm. b/ ZKV.

Je nepochybné, že išlo platobné výmery za roky 2001 až 2005, t. j. za čas, kedy majetok úpadcu spravoval správca konkurznej podstaty, že išlo o daň z nehnuteľností, čo značí, že súd prvého stupňa správne rozhodol, že sa jedná o pohľadávku proti podstate, a preto návrhu vyhovel.

S týmto doplnením odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania dovolací súd účastníkom nepriznal, pretože úspešnému žalobcovi žiadne nevznikli.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 13. septembra 2011

JUDr. Jozef Štefanko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová